

Expunere de motive

În lucrarea sa, *Essais politiques*, filosoful iluminist scoțian David Hume găsea, încă din secolul al XVIII-lea, o explicație a migrației aleșilor locali, și anume: „*când administrația e proastă mulți oameni [aleși locali – n.n.] trec la partidul opus celui al Curții [guvernului- n.n.]. Când dimpotrivă, administrația e bună, vedem partidul Curții mărindu-se cu cei care iubesc libertatea cu pasiune*”¹. Considerăm această apreciere ca pe o fină ironie la adresa celor care își urmăreau, și acum trei secole, interesele în funcție de o formațiune politică sau alta.

La nivelul aleșilor locali, cauzele migrării politice pot fi centrate în special pe „dependența” de fonduri guvernamentale, dar și a intereselor și relațiilor personale de la nivelul localităților (de menționat faptul că foarte importanți sunt consilierii locali, aceștia asigurând primarului sprijinul politic).

Migrația politică, la acest nivel, este facilitată de slabele legături partizane din interiorul organizațiilor, uneori existând, pe față, relații antagonice din motive personale și nu doctrinare, demonstrând o instituționalizare insuficientă și fundamentul valoric, de multe ori, precar al acestora. Viața politică locală este, în fond, doar o reflectare a situației politice la nivel național prin prisma dinamicii economice și a subculturii regionale.

La nivelul aleșilor locali s-a reușit totuși introducerea unei prevederi de incompatibilitate a celor care, aleși pe listă sau propuși de un partid, în timpul mandatului au schimbat apartenența politică, automat au pierdut locul din consiliul local sau județean. Aceasta a fost Legea nr.249 din 22 iunie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind *Statutul aleșilor locali*.

Pe de altă parte, se mai ridică și problema deturnării voinței alegătorilor exprimată în urma procesului electoral. Migrarea politică reprezintă așadar, printre altele, o trădare a relației dintre electorat și politicieni.

Considerăm că modificarea legii se impune în scopul de a împiedica migrația politică a consilierilor locali. Pe de alta parte, în practică s-a constatat că atunci când un partid are majoritatea poate să șicaneze un alt partid și să nu-i valideze unul sau mai mulți consilieri.

¹ David Hume, *Essais politiques*. Librairie philosophique, J. Vrin, Paris, 1972, p. 137, apud George Voicu, *Pluripartidismu. O teorie a democrației*. Ed. All, București, 1998., p. 14

De aceea se impune ca validarea consilierilor să fie făcută, în condițiile legii, de către un judecător desemnat de către președintele instanței competente din punct de vedere teritorial. În acest fel, se elimină orice abuz sau presiuni, știut fiind faptul că atacarea și soluționarea în justiție a hotărârii de invalidare poate să dureze doi sau trei ani, atunci când partea interesată se folosește de toate mijloacele procedurale.

Față de cele prezentate, vă supunem spre dezbatere și adoptare prezenta propunere legislativă.

Deputat PNL,
Gheorghe GABOR
Colegiul 1, Țara Făgărașului
Brașov

Deputat PNL,
Ioan Țintean
Colegiul 4,
Bistrița-Năsăud